

MINÄ MAAILMALLE JA MAAILMA MINULLE

Lähetystapahtuma nuorille ja nuorille aikuisille

Mia Mod ja Sanni Sirviö
Opinnäytetyö, kevät 2011
Diakonia-ammattikorkeakoulu,
Diak Itä, Pieksämäki
Sosiaalialan koulutusohjelma
Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK)
+ kirkon nuorisotyönohjaajan
virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Mod, Mia & Sirviö, Sanni. Minä maailmalle ja maailma minulle. Lähetystapahtuma nuorille ja nuorille aikuisille. Pieksämäki, kevät 2011, 44 s., 6 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä, Pieksämäki. Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Tarkoituksenamme oli järjestää tapahtuma, jolla olisi lähetyskasvatuksellista sisältöä. Yksi tavoitteistamme oli tehdä lähetystyötä nuorille tutummaksi. Vaikka lähetystyö onkin evankelis-luterilaisen kirkon perustehtävä, käsitellään sitä usein nuorten parissa hyvin vähän. Rippikouluissakin lähetystyötä käsitellään vain lyhyesti ja pintapuolisesti. Halusimme myös kertoa nuorille, että kuka tahansa voi tehdä lähetystyötä, eikä aina tarvitse lähteä ulkomaille, vaan sitä voi tehdä ihan täältä kotimaastamme käsin.

Toteutimme opinnäytetyömme yhden päivän tapahtumana, jonka aikana nuoret pääsivät tutustumaan lähetystyön moniin ulottuvuuksiin. Lisäksi nuoret saivat antaa oman panoksensa lähetystyön hyväksi askartelemalla kirjanmerkkejä ja koruja myytäväksi lähetyksikauppaan. Teoriaosuudessa käsittelemme lähetystyötä ja siitä nousevaa lähetyskasvatuksen käsitettä perustana kristilliselle kasvatustyölle.

Tapahtumamme toteutui yhteistyössä Keuruun seurakunnan kanssa. Edustettuna olivat myös Suomen Lähetysseura ja Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat ry. Tapahtumasta saadun palautteen perusteella nuoret kokevat lähetystyön tärkeäksi, ja monet ovat oivaltaneet, että sitä voi tehdä kuka vain, mistä vain. Jatkossakin olisi tärkeää kiinnittää huomiota nuorten lähetyskasvatukseen. Lähetyksessä on kyse koko kirkkoa koskevasta perustehtävästä ja osallistumisesta Jumalan lähetykseen.

Asiasanat: lähetystyö, lähetyskasvatus, kristillinen kasvatus, lapsi- ja nuorisotyö

ABSTRACT

Mod, Mia and Sirviö, Sanni. The World to Me, and I to the World – Mission Event for Youth and Young Adults. 44 p., 6 appendices. Language: Finnish. Pieksämäki, Spring 2011.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The purpose of this study was to put together an event that would have mission educational content. One of our aims was to familiarize youth with mission. Even though mission lies in the foundation of Evangelic-Lutheran church it is not that familiar to the youth. Also in confirmation training mission get's too little attention. The message we wanted to pass on to the youth was that you do not always have to travel far to be a missionary, anyone can be a missionary in their own place in their own country.

The event was held in one day. On that day the youth had a chance to get to know many different dimensions of mission. They also got a chance to participate in mission by making handicrafts like bookmarks and wooden jewelries to be sold in a mission shop. In the theoretical part of this work we wrote about the concepts of mission and mission education as the foundation of Christian education.

Our associate was the congregation of Keuruu. The Finnish Evangelical Lutheran Mission organization and Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat ry (registered association) were also represented in our event. Based on the feedback we got from the participants the youth find mission as an important matter. Many also understood that anyone anywhere can participate in mission. In the future it is important to continue mission education among the youth. Mission concerns the whole evangelic Lutheran church and summons all Christians to join the one and only God's mission.

Key words: mission, mission education, Christian education, youth work

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 LÄHETYSTYÖ EILEN JA TÄNÄÄN	8
2.1 Lähetystyön perusteet	8
2.2 Lähetystyön historiaa	8
2.3 Lähetystyö tänään	9
2.4 Lähetystyön luonne	10
3 LÄHETYSKASVATUS	11
3.1 Lähetyskasvatus – Kristillisen kasvatuksen perusta	11
3.2 Kansainvälisyyskasvatus ja kulttuurikasvatus	13
3.3 Ekumeeninen kasvatus	14
4 OPETUS JA KASVATUS KIRKON TYÖSSÄ.....	16
5 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUKSESSA HUOMIOIDUT MENETELMÄT.....	18
5.1 Menetelmänä leiri	18
5.2 Toiminnallinen oppiminen.....	18
6 AIKAISEMPIA OPINNÄYTETÖITÄ.....	20
7 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET	21
8 LÄHETYSTAPAHTUMA 2.10.2010	22
8.1 Yhteistyökumppani	22
8.2 Ideointia ja suunnittelua	22
8.3 Järjestelyjä.....	24
8.4 Toteutus.....	25
8.5 Kysely 1. Ja kysely 2.....	27
8.6 Palaute	29
9 TAPAHTUMAN ARVIOINTI.....	31
10 NUORTEN AJATUKSIA LÄHETYSTYÖSTÄ.....	32
11 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN ARVIOINTI.....	34
LÄHTEET.....	36
LIITE: 1 KIRJE VIERAILIJOILLE	39
LIITE 2: KUTSUKIRJE	40
LIITE 3: MAINOS.....	41
LIITE 4: AIKATAULU	42

LIITE 5: KYSELY 1	43
LIITE 6: KYSELY 2. + PALAUTE	44

1 JOHDANTO

Idea opinnäytetyöhömmme lähti liikkeelle yhteisestä ajatuksesta tehdä jotain toiminnallista nuorille aikuisille. Ajatus lähetystyöaiheisesta toimintapäivästä nousi keskusteluista, joita kävimme työmme sisältöä pohtiessamme. Koemme, että opiskelemaan lähtevä nuori aikuinen on altis etääntymään seurakunnasta, jolloin oman hengellisen elämän hoitaminen voi jäädä vähäiseksi. Etäisyys omaan kotiseurakuntaan voi olla pitkä ja kynnyks tutustua uuteen seurakuntaan suuri. Pohdimme, mitä kaikkea nuoren aikuisen elämässä voi tapahtua ja kuinka se vaikuttaa nuoren hengelliseen elämään ja seurakuntayhteyteen. Keskusteluja värittivät omat kokemukset paikkakunnan vaihdoksesta sekä sen tuomat haasteet ja muutokset omassa elämässä. Työmme ja toimintapäivämme kautta haluamme muistuttaa kirkon perustehtävästä ja siitä, että jokainen kristitty voi osallistua sitä toteuttaen. Halusimme esitellä lähetystyötä siinä toivossa, että joku nuori tai nuori aikuinen kenties löytäisi sen parista paikkansa.

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli siis tarjota nuorille ja nuorille aikuisille tilaisuus kuulla lähetystyöstä. Kutsuimme tapahtumaan vierailevia puhujia, joilla on omakohtaista kokemusta lähetystyöstä, jotta nuorilla olisi mahdollisuus kysyä ja saada vastauksia. Kokemuksesta tiedämme, että rippikouluissa lähetystyöstä puhutaan hyvin vähän, vaikka kyseessä on koko kirkkoa ja kaikkia kristittyjä koskeva tärkeä tehtävä. Meidät on lähetetty jakamaan evankeliumia kaikille kansoille. Usein lähetystyön mielletään tarkoittavan vain kaukana tehtävää lähetystyötä. Halusimme muistuttaa nuoria ja nuoria aikuisia myös siitä, että lähtevien lisäksi tarvitaan niitä jotka lähettävät ja tekevät lähetystyötä myös kotimaassa.

Halusimme tehdä toiminnallisen opinnäytetyön, koska tulevana nuorisotyönohjaajina tarvitsemme taitoa suunnitella ja järjestää tapahtumia. Tapahtuman ideointi, suunnittelu ja suunnitelmien toteuttaminen käytännössä on ollut hieno kokemus, joka on vahvistanut ammatti-identiteettiämme ja valanut meihin molempiin uskoa omasta kyvykkyydestä. Kaikkien yksityiskohtien miettiminen ja hiominen on ollut avartava ja tärkeä kokemus.

Toimintapäivä järjestettiin yhteistyössä Keuruun seurakunnan kanssa. Mukana suunnittelussa ja toteutuksessa oli Keuruun nuorisotyönohjaaja. Tapahtumapaikkana toimi Isohiekkan leirikeskus. Mukana tapahtumassa oli edustettuna Keuruun seurakunta, Suomen Lähetysseura sekä Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat ry.

2 LÄHETYSTYÖ EILEN JA TÄNÄÄN

2.1 Lähetystyön perusteet

Lähetystyön perusteet ovat tässä Jeesuksen antamassa lähetys- ja kastekäskyssä:

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kansanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt. 28:18 - 20.)

Jeesus on käskennyt meidän mennä ja tehdä kaikki kansat hänen opetuslapsikseen, Jeesus lähetti meidät kertomaan itsestään maailmalle. Sitä työtä tehdään edelleen, 2000 vuotta myöhemmin. Lähetystyö on kirkon perustehtävä ja samalla meidän jokaisen tehtävä, ei ainoastaan kirkon työntekijöiden. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a.) Vaikka usein ajatellaan lähetyksen perusteiden olevan uudessa testamentissa, on siitä jo mainintoja vanhassakin testamentissa. Jumala on luvannut meille pelastuksen ja lähetystyön avulla viemme sanoman tästä lupauksesta kaikille kansoille. (Syrjänen 1979.)

Lähetys on Jumalasta lähtöisin ja se on erottamaton osa kirkon identiteettiä. Kirkko ja kaikki kristityt on kutsuttu ottamaan osaa Jumalan lähetykseen (Ahonen 2003, 64). Lähetystä ei ole alun perin tarkoitettu vain yhdeksi kirkon työmuodoksi. Kirkko on kutsuttu tähän Jumalan pelastussuunnitelmaan, siinä yhdistyvät luominen ja lunastus ja se tähtää ihmisen pelastamiseen ja elämän kohentamiseen. (Ahonen 2003, 65.)

Lähetystyöhön kuuluu monia ulottuvuuksia. Vaikka pääpyrkimys onkin evankeliumin levittämisessä, keskittyy lähetystyö ihmisen kokonaisvaltaiseen auttamiseen. Vaikeissa oloissa eläviä ihmisiä ohjataan ja autetaan pääsemään kiinni parempaan elämään.

2.2 Lähetystyön historiaa

Lähetystyön juuret ovat kaukana. Varsinainen lähetystyö on alkanut jo noin kolmekymmentä vuotta Kristuksen syntymän jälkeen. (Suomen evankelisluterilainen kirkko

i.a.b.) Kuten jo aiemmin mainitsimme, Jeesus antoi opetuslapsilleen lähetyskäsken. Kristillinen kirkko alkoi muodostua, kun opetuslapset lähtivät liikkeelle julistaen evankeliumia. He tahtoivat kertoa kaikesta, mitä olivat kokeneet. Sanoma Jeesuksesta levisi nopeasti ihmisjoukolta toiselle. Opetuslapset eli apostolit veivät sanomaa myös kauas kaikkeen tunnettuun maailmaan, Jeesuksen käskyn mukaisesti. (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.b.)

Uusia seurakuntia syntyi nopeasti, ensin Rooman valtakunnan alueelle ja osiin Afrikkaa (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.b). Konstantinos Suuren aikakauden jälkeen kirkon kasvu jatkui. Kristinuskon leviäminen nopeutui. Syynä tähän oli lähetystyön muuttuminen organisoiduksi. Aikaisemmin evankeliumi oli levinnyt ihmiseltä toiselle, mutta nyt sillä oli valtion tuki ja työ oli järjestelmällisempää. (Kärkkäinen 1999.) Vuonna 1300 oli kristinusko levinnyt jo koko Euroopan alueelle. Eurooppalaisten tekeminen löytöretkien myötä kristinusko levisi jokaiseen maanosaan 1500-luvun aikana. (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.b.)

Suomessa lähetystyö on alkanut evankelisluterilaisen kirkon tekemänä 1800-luvun puolenvälin jälkeen. Vaikka aikaisemmin tehty lähetystyö on välillä mielletty väkivaltaiseksi, on suomalaisten seurakuntien lähetystyö pyrkinyt rauhanomaisempaan lähestymistapaan. Tärkeänä on pidetty kirkon perussanomien julistamista ja arjen elämässä auttamista ja ohjaamista. (Immonen 2007.)

Suomen Lähetysseura on merkittävä lähetystyön uranuurtaja ja se on perustettu vuonna 1859, aikana jolloin kirkkolaissa ei ollut minkäänlaista mainintaa lähetystyöstä (Peltola 1989). Lähetysseura perustettiin ”levittämään niihin kansoihin, jotka eivät ole vielä kristittyjä, Kristuksen evankeliumia, niin kuin sitä evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuksen mukaan opetetaan” (Suomen Lähetysseura i.a).

2.3 Lähetystyö tänään

Lähetystyö on muuttunut paljon alkuaajoistaan. Nyt 2000-luvulla, kun kristinusko kattaa jo lähes koko maapallon, on lähetystyön tarve erilaista kuin aiemmin. Lähetystyötä tehdään edelleen - on paikkoja joissa sille on suurta tarvetta. Uudet tahot ovat kuitenkin

lähteneet mukaan tekemään lähetystyötä. Esimerkiksi Afrikan uudet seurakunnat ovat tätä nykyä itsenäistyneet ja tekevät itsekin lähetystyötä, myös meillä Suomessa. On myös selvää, että kristittyjä alkaa pian olla eniten juuri vanhoissa lähetyskohteissa, kuten esimerkiksi Afrikan maissa. (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.c.)

Suomessakin lähetystyö on muuttunut. Siihen vaikuttavat tietenkin maailmalla tapahtuvat muutokset. Ihmiskunnan nykytilanne on avannut monien silmät ja lähimmäisen tukemisesta on tullut tärkeä osa monen ihmisen elämää. Samalla se on osa lähetystyötä. Evankeliumin levittämisen lisäksi lähetystyö on läsnä olemista. Lähetystyötä tehdään nykyään yhteistyössä monien tahojen kanssa ja Suomessa sitä koordinoi Kirkon lähetystyön keskus. Lähes jokaisella Suomalaisella seurakunnalla on yksi tai useampi nimikko-lähetä. (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.c.)

2.4 Lähetystyön luonne

Lähetystyössä tärkeää on ihmisen kunnioittaminen ja tämän oman vakaumuksen huomioon ottaminen. Jokainen ihminen on arvokas, Jumalan luoma ja lunastama. Lähetystyöllä ei pyritä tyrmäämään ihmisen omaa vakaumusta, vaan ennemminkin ymmärtämään sitä. Pohjimmiltaan jokainen ihminen kaipaa armoa, rakkautta ja eheyttä. Usein sitä yritetään hakea erilaisten uskontojen avulla. Lähetystyöllä pyritään avun kautta kertomaan kristinuskosta. Lähetystyötä ei tehdä pakottamalla ihmisiä kristinuskoon, vaan rauhanomaisin ja ihmistä kunnioittavin keinoin kerrotaan Jumalasta ja evankeliumista. (Jouni Sirviö, henkilökohtainen tiedonanto 22.2.2011.)

Jos kristinuskoa lähdetään viemään ihmisille sillä ajatuksella, että he ovat vääräuskoisia, ovat lähtökohdat jo aivan väärät. Tällöin on kyse käännytyksestä. Jos vain itseä pidetään arvokkaana ja Jumalan omana, ei voida tehdä lähetystyötä. Manipulointi ja hurskaaseen toimintaan verhoutuminen kuuluvat käännytykseen, eivät lähetystyöhön. (Jouni Sirviö, henkilökohtainen tiedonanto 22.2.2011.)

3 LÄHETYSKASVATUS

3.1 Lähetyskasvatus - kristillisen kasvatuksen perusta

Kirkon toiminta pohjautuu Jeesuksen lähetykseen. Kirkko on perustehtävältään ja -olemukseltaan kasvattava yhteisö (Hietamäki 2010, 60). Kirkon kasvatuksellista ulottuvuutta on toisinaan vaikea hahmottaa, sillä se on niin luonnollinen osa kaikkea kirkon toimintaa. Lähetyskäskystä kumpuava lähetyskasvatus on pohja kaikelle kristilliselle kasvatukselle. Lähetyskäskyssä Jeesus painottaa sanoja ”menkää”, ”tehkää opetuslapsikseni” ja ”kastakaa – Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa” (Schweizer 1989).

Lähetyskasvatus on koko kristillistä kasvatusta värittävä käsite. Joissain yhteyksissä se on kuitenkin otettu erilleen muusta kasvatustyöstä omaksi osa-alueekseen. Erilleen otettuna lähetyskasvatuksen käsite saa kulttuuri- ja kansainvälisyyskasvatukseen rinnastettavia sisältöjä. Silloin lähetyskasvatuksessa on kyse lapsen ja nuoren opettamisesta monikulttuuriseen vuorovaikutukseen ja monipuoliseen dialogiin. Lisäksi tarkoituksena on auttaa lasta tämän hengellisessä kasvussa sekä hahmottamaan oma suhteensa lähetystyöhön. (Hiltunen 2009.)

Kirkon lapsi- ja nuorisotyöstä puhutaan useimmin kristillisenä kasvatustyönä. Syynä tähän on se, että lapsi- ja nuorisotyön eri ikäryhmille järjestettävässä toiminnassa toteutuu kasteeseen perustuva kasvatus- ja opetustehtävä. (Launonen 2008, 221.) Kasteessa lapsi otetaan seurakunnan jäseneksi ja hänelle sitoudutaan antamaan sen mukaista opetusta. Päättämällä kasta lapsensa, vanhemmat yhdessä kummien ja kirkon kanssa sitoutuvat kirkkojärjestyksen velvoittamaan kristillisen kasvatuksen tehtävään. (Kirkkojärjestys 1991.) Kasteessa Jumala kutsuu jokaisen meistä nimeltä omakseen: ”Älä pelkää. Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.” (Jes. 43:1). Kaste on lupaus opetuksesta, joka johdattelee meidät tuntemaan kolmiyhteisen Jumalan, kenen nimeen meidät on kastettu. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon katekismus i.a.)

Evankelis-luterilaisen kirkon rippikoulu vastaa myös kasteeseen perustuvaan tehtävään. Rippikoulu on kasteopetusta, jossa elämän, uskon ja rukouksen näkökulmista tutkitaan ja tutustutaan kristinuskon Jumalaan (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.d). Sen tarkoituksena on auttaa nuorta hahmottamaan omaa uskonnollista maailmaansa, ohjata nuorta hänen hengellisessä etsinnässään sekä auttaa häntä toimimaan täysivaltaisena seurakunnan jäsenenä. (Hietamäki 2010, 61.)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko määritteli Lapsi- ja nuorisotyön visio ja missio 2010 -asiakirjassaan lapsi- ja nuorisotyön toiminta-ajatuksen perustuvan lähetykskäskyyn ja lasten evankeliumiin. Toiminta-ajatuksen lähtökohdat olivat ”Jumalan läsnäolo maailmassa” ja ”Kristuksen läsnäolo sanassa ja sakramenteissa.” (Porkka 2008, 202). Lapsi- ja nuorisotyön visio ja missio 2010 -asiakirjan mukaan kirkon toiminnan tavoitteena vuodelle 2010 oli, että lapsi ja nuori kohtaa pyhän ja rakastavan Jumalan sekä välittäviä ihmisiä, joiden seurassa hän saa olla oma itsensä. Lisäksi hän saa tukea ihmisenä ja kristittyinä kasvamiseen sekä kuuluu seurakuntayhteisöön, jonka elämän ja toiminnan perustana on usko Jumalaan. (Porkka 2008, 202-203.)

Kristillisen kasvatuksen ajatellaan usein olevan vain perinteiden siirtämistä seuraaville sukupolville. Perinteet edellyttävät aina kuitenkin tulkitsijaa. Tärkeää olisikin, että seuraavilla sukupolvilla olisi rohkeutta tulkita perinnettä Jumalauuskosta käsin, sen sijaan että vanhat ajatusmallit vain opeteltaisiin ulkoa. Kristillinen kasvatus parhaimmillaan avaa uusia näkökulmia Jumalan luomaan maailmaan ja auttaa ymmärtämään sitä yhä monipuolisemmin. (Riekkinen 2008, 91.) Kristillisen kasvatuksen motiivi ei ole kasvatuksen avulla tai sen takia tehdä ihmisestä arvokasta ja Jumalalle kelpaavaa. Jokainen ihminen itsessään on Jumalan silmissä kaunis ja arvokas, jo sellaisena kuin hän on. Usko on Jumalan lahja ihmiselle, eikä uskoa ihmisessä voida kasvattaa. (Riekkinen 2008, 88-89.)

Kristillinen lapsi- ja nuorisotyö huomioi ihmisen kokonaisuutena, jonka osia fyysinen, henkinen ja hengellinen ulottuvuus ovat (Riekkinen 2008, 91). Kristillisellä lapsi- ja nuorisotyöllä on sekä opetuksellisia ja kasvatuksellisia tavoitteita, että diakoniatyölle tyypillisiä lähimmäisen palvelemisen tavoitteita ja ominaisuuksia, joiden avulla se pyrkii tukemaan nuoren kasvua kokonaisvaltaisesti. (Launonen 2008, 232-233.)

Kristillisen kasvatuksen lähtökohtia ovat ehdoton rakkaus, jota Jumala osoitti meille lähettämällä ainoan poikansa kuolemaan meidän puolestamme, ja toisen ihmisen hyväksyminen. (Riekkinen 2008, 89.) Samoin lähetys perustuu Jumalan rakkauteen. Lähettämisen tavoite, syy ja voima ovat rakkaus ja sen osallisuuteen saattaminen. (Ahonen 2000, 45.)

3.2 Kansainvälisyyskasvatus ja kulttuurikasvatus

Kansainvälisyyskasvatus on ollut osa kristillistä kasvatusta jo varhaiskristillisestä elämänsaarna- ja kasvatustyöstä lähtien. Kansainvälisyys kristillisessä kasvatuksessa nousee Raamatusta, jossa puhutaan siitä, kuinka kaikki kristityt syntyperästä, yhteiskunnallisesta asemasta tai sukupuolesta riippumatta, ovat yhtä Jeesuksessa Kristuksessa. (Riekkinen 2008, 85.) Ekumeeninen kasvatus, josta kirjoitamme myöhemmin, pyrkii edistämään tätä kristittyjen ykseyttä.

Laajemmassa kontekstissa kansainvälisyyskasvatuksella tarkoitetaan kaikkea toimintaa, joka tähtää maailmanlaajuiseen yhteisvastuuseen. (Myllymäki 2004, 10.) Sen tavoitteena on, että ihminen oppii hyväksymään erilaisuutta, tuntemaan muita kulttuureja, ymmärtämään ihmisten ja kansojen välisen riippuvuuden sekä ymmärtämään tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden olevan ihmisarvon perusta (Haatainen 2004). Kansainvälisyyskasvatuksen eri muotoina voidaan pitää ihmisoikeuskasvatusta, tasa-arvokasvatusta, kulttuurikasvatusta, kehityskasvatusta, ympäristökasvatusta, viestintäkasvatusta sekä rauhankasvatusta ja turvallisuuskasvatusta (Myllymäki 2004, 14-21).

Kirkolla kansainvälisyyskasvatusta toteutetaan monella eri tasolla. Kansainvälisyyskasvatuksen sisältöjä koskeva päätöksenteko tapahtuu kirkon keskushallintotasolla, kun taas vastaavasti käytännön kansainvälisyyskasvatus tapahtuu seurakuntatasolla. Kansainvälisyyskasvatuksen edustamat arvot ja asenteet ovat hyvin samansuuntaisia kristillisten arvojen kanssa. (Myllymäki 2004, 66.) Yhteisiä tavoitteita ovat esimerkiksi tietoisuus kaikkien ihmisten tasa-arvoisuudesta, toisten kunnioittaminen ja arvostaminen, sekä lähimmäisistä huolehtiminen. Lisäksi molemmat ovat väkivaltaa ja sotimista vastaan. (Myllymäki 2004, 71).

Nuorten kanssa tehtävästä työstä eniten kansainvälisyyskasvatuksellisia sisältöjä löytyy rippikoulusta ja sen jälkeisestä isokoulutuksesta. Kansainvälisyyskasvatukseen liittyviä rippikoulun sisältöjä ovat muun muassa elämäntapavalinnat, kulutus, media, luonto ja ympäristö, kulttuuri, monikulttuurisuus, vastuullisuus, oikeudenmukaisuus, suvaitsevaisuus, syrjäytyminen, väkivalta sekä sota ja rauha. (Myllymäki 2004, 69.)

Kulttuurikasvatusta pidetään kansainvälisyyskasvatustyön luonnollisena osana. Kulttuurikasvatus -termin rinnalla käytettäviä termejä ovat monikulttuurisuuskasvatus ja kulttuurien välinen kasvatus (Myllymäki 2004, 16). Kulttuurikasvatus sivuaa monia kansainvälisyyskasvatuksen osa-alueita. Se käsittelee muun muassa oikeudenmukaisuuteen, syrjintään, tasa-arvoon ja kulttuurieroihin liittyviä kysymyksiä. Perimmiltään kulttuurikasvatuksen päämääränä on tutustuttaa ihmisiä toisiin kulttuureihin, mutta myös antaa ihmiselle mahdollisuus tulla tietoisemmaksi omasta kulttuuristaan. Asioiden tarkastelu monen eri kulttuurin näkökulmasta on paljon rikkaampaa, kuin tarkastelu vain yhdestä näkökulmasta. Kulttuurikasvatuksen tarkoituksena on saattaa ihminen tekemisiin toisten kulttuurien kanssa ja sitä kautta vähentää ennakkoluuloja ja lisätä suvaitsevaisuutta. (Myllymäki 2004, 16.)

3.3 Ekumeeninen kasvatus

Ekumeeninen kasvatus on yksilön ja yhteisön kasvattamista siihen ymmärrykseen, että paikallisen seurakunnan ja kirkon jäsenenä hän on myös osa maailmanlaajuisia Kristuksen kirkkoa. Ekumeeninen kasvatus pyrkii siihen, että ekumenia olisi keskeinen ja perustava osa kristittynä olemista. (Peiponen 2010, 219.)

Ekumeenisen kasvatuksen tärkein tavoite on vahvistaa kirkkojen välistä yhteyttä ja näkyvää ykseyttä. Jotta ykseys voisi toteutua, tulee ekumeenisen kasvatuksen lähteä liikkeelle toisten kirkkojen tuntemisesta; missä kontekstissa kirkko toimii, mitkä ovat sen opit ja järjestys? Haasteena ekumeeniselle kanssakäymiselle ovat jokaisen kirkkokunnan omat näkemykset oikeaoppisuudesta. Tämän takia toisten kirkkojen tunteminen ja sen edustajien kohtaaminen on tärkeää. Kohtaamisen tavoitteena on ensin tutustua, jonka jälkeen voidaan päästä turvalliseen tilanteeseen, jossa pystytään keskustelemaan eri kirkkoja yhdistävistä ja erottavista tekijöistä. Keskustelun kautta opitaan ymmärtämään

toisten erilaisia tapoja, sekä kunnioittamaan kaikkia osana maailmanlaajuisia Kristuksen kirkkoa. (Peiponen 2010, 224.)

Ekumeeninen kasvatus on lähetyskasvatusta, joka pyrkii liittämään kristityt yhteen ja samaan Jumalan lähetykseen. Toisaalta juuri lähetys ja evankeliointi ovat ne alueet, joilla kirkot ovat halunneet korostaa omaa oikeaoppisuuttaan. Ekumeenisen lähetyskasvatuksen avulla onkin tarkoitus osoittaa, että lähetysten ja evankelioimisen haasteet ovat yhteisiä kaikille kristityille kirkkoille. (Peiponen 2010, 225.)

Ekumeenisella kasvatuksella on samoja ulottuvuuksia kuin kansainvälisyyskasvatuksella. Se kasvattaa oikeudenmukaisuuteen, rauhaan ja pysyy ajan tasalla globalisaatioon liittyvissä kysymyksissä. Erityisesti ekumeeninen kasvatus on vaikuttanut oikeudenmukaisuuteen ja tasa-arvoon kirkon piirissä. Viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana ekumeeninen liike on puhunut muun muassa naisten ja nuorten puolesta kirkossa. Tästä esimerkkinä voisi mainita pappisviran avaamisen naisille sekä naisten ja nuorten osallisuuden lisääminen kirkon päätävissä elimissä. (Peiponen 2010, 226-227.)

4 OPETUS JA KASVATUS KIRKON TYÖSSÄ

Kirkko mielletään kasvattavaksi yhteisöksi ja siksi kirkon opetuksesta puhutaan useimmiten kasvatuksena eikä opetuksena. Opetus -käsitteen mielletään liittyvän enemmän koulumaailmaan, kuin seurakunnan kasvatustyöhön. Koulumaailmaan soveltuvat opetuksen ja kasvatuksen määritelmät eivät sovellu kirkon määritelmiksi, koska kirkon opetus ja kasvatustyö on organisoitu eri tavalla, kuin institutionaalinen opetus ja kasvatustyö. (Seppälä 1988, 10-11.)

Kirkon kasvatustoimintaa perustellaan viittaamalla lähetys- ja kastekäskyyn. Lähetys- ja kastekäskyssä Jeesus kehottaa meitä kastamaan kaikki Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamaan heille kaikkea mitä Jeesus on käskennyt meidän noudattaa (Matt. 28:18-20). Lähetyskäskyn perusteella kirkon tulisi siis olla opettava yhteisö. Uuden Testamentin käännöksistä voidaan kuitenkin löytää sekä kasvatuksen, että opetuksen merkityksiä. Lähetyskäskyssä esiintyy verbi *didaskein*, joka tarkoittaa antiikin kreikassa tietojen ja taitojen oppimista. Kreikaksi käännettyssä Vanhassa Testamentissa sanan *didaskein* käännös saa laajemman merkityksen. Sen mukaan opetus kohdistuu koko ihmiseen. Näissä käännöksissä on havaittavissa nykyiseen kasvatustieteeseen verrattava ajatus kasvatuksesta ja opetuksesta koko ihmiseen kohdistuvana tapahtumana. (Seppälä 1988, 12-13.)

Opetus on tietojen ja taitojen opettamista, kun taas kasvatustyö on enemmän luonteeseen tai tahtoon kohdistuvaa. Kasvatustyöllä pyritään vaikuttamaan myös arvoihin ja asenteisiin (Seppälä 1988, 10). Opetuksen ja kasvatuksen käsitteiden suhde on ongelmallinen. Toisaalta opetus johtaa kasvatustyöhön ja kasvatustyö oppimiseen. Opetettaessa tietoja ja taitoja vaikutetaan samalla opetettavan asenteisiin, arvoihin ja tapoihin toimia. Sekä opettamisessa, että kasvattamisessa oleellista on vuorovaikutus opettajan ja oppilaan välillä. (Seppälä 1988, 10.) Kasvatustieteologia määrittelee oppimisen tarkoittavan kokemuksesta aiheutuvaa kohtuullisen pysyvää muutosta käyttäytymisessä tai tietojen ja taitojen muutosta, joka ilmenee käyttäytymisessä heti oppimishetkellä tai myöhemmin (Kuusi & Korhonen 1995, 24).

Kasvatusta on toisinaan käytetty opetuksen yläkäsitteenä. Kirkossa se ei kuitenkaan voi toimia yläkäsitteenä, koska kasvatus ei ole kirkon päätehtävä. Kirkon päätehtävä mielletään kolmen käsitteen; todistus, palvelu ja yhteys, avulla. Kasvatus ja opetus ovat menetelmiä, joiden avulla edellisiä käsitteitä toteutetaan. (Seppälä 1988, 11.)

5 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUKSESSA HUOMIOIDUT MENETELMÄT

Opinnäytetyömme on luonteeltaan toiminnallinen. Valitsimme menetelmäksemme tapahtuman, jota voidaan ominaisuuksiltaan verrata hyväksi todettuun metodiin, leiriin. Halusimme irrottaa nuoret arkipäiväisestä ympäristöstä ja tuoda heidät ympäristöön, jonne olimme luoneet lähetystyöpainotteisen tunnelman, joka toimi päivän ajan heidän oppimisympäristönään.

5.1 Menetelmänä leiri

Leirin ja retken erottaminen on haastavaa, koska niiden raja on häilyvä (Ketola 2002, 49). Useimmiten leiri mielletään useamman yön yli kestäväksi yhtäjaksoiseksi tapahtumaksi, kun taas retki voi kestää yhden päivän tai jopa yhden yön yli. Oli kyseessä yhden tai useamman päivän tapahtuma, niissä on hyvin paljon samoja elementtejä. Leiri tarjoaa monenlaisia, kenties unohtumattomia kokemuksia. Elämä leirillä sisältää tärkeitä perusasioita kuten ihmisiä, toimintaa, ruokaa ja lepoa. Leiriolosuhteissa nuori pääsee erityisellä tavalla kosketuksiin oman itsensä ja toisten ihmisten kanssa. (Ketola 2002, 48.)

Leiritoiminnan mahdollisuudet ovat lähes rajattomat. Leiri mahdollistaa oma-aloitteisen tekemisen ja toimimisen. Leirillä on kasvatuksellisia, sosiaalisia ja toisinaan ympäristöllisiä tavoitteita. Leiriryhmää voi kuvata pienenä kylänä, jossa opitaan tulemaan toimeen toisten kanssa, opitaan itsenäistymään ja opitaan hahmottamaan omaa roolia ja paikkaa yhteiskunnassa ja maailmassa.

5.2 Toiminnallinen oppiminen

Toiminnallinen oppiminen on yksi vanhimmista oppimismenetelmistä. Toiminnallisen oppimisen menetelmillä oppiminen tapahtuu tekemällä, kokeilemalla ja osallistumalla. Toiminnallinen oppiminen on usein sosiaalinen tapahtuma. Kun pieni lapsi katsoo muiden lasten tekemisiä, hän ottaa niistä mallia ja tekee itse perässä. Toiminnallinen oppiminen on ensimmäinen tapa, jolla pieni lapsi oppii. (Räsänen 2008, 298-299.)

Tärkeä lapsi- ja nuorisotyössä käytetty toiminnallisen oppimisen keino on leikki. Aikuiset usein käsittelevät vaikeita asioita keskustelemalla niistä. Lapselle luonnollinen keino käsitellä asioita on leikkiä - he voivat leikin avulla ilmentää mielikuviaan ja tunteuksiaan. (Räsänen 2008, 300.)

6 AIKAISEMPIA OPINNÄYTETÖITÄ

Aikaisempia opinnäytetöitä, joihin olemme tutustuneet omaa opinnäytettä tehdessämme, ovat muun muassa Heidi Hännikäisen, Saija Lindstedtin sekä Hanna-Mari Nybackan ”Menkää ja tehkää – Rippikoulu lähetystyön ja suvaitsevuuskasvatuksen näkökulmasta sekä Jenni Ritarannan ”Menkää ja tehkää – Suomen Lähetysseuran PULA 2003- keräykseen liittyvän tapahtuman toteuttaminen Vilppulan seurakunnassa”.

Hännikäisen, Lindstedtin sekä Nybackan työssä oli ideana järjestää rippileiri, jossa pääpaino olisi lähetystyössä sekä suvaitsevaisuuskasvatuksessa. Aihe näkyi leirillä selkeästi kansainvälisyyden painottamisen kautta. Joka päivälle oli varattu oma aikansa kansainvälisyyden pohtimiselle. Leirin sisällön suunnittelun pohjana he käyttivät Suomen evankelisluterilaisen kirkon Rippikoulusuunnitelmaa 2001. (Hännikäinen, Lindstedt & Nybacka 2002.)

Ritarannan työssä oli ideana suunnitella ja järjestää nuorten kanssa tapahtuma, jonka lähtökohtana oli Suomen Lähetysseuran nuorisotyölle suunnattu valtakunnallinen PULA -keräys. Tapahtuma toteutettiin yhteistyössä Suomen Lähetysseuran sekä Vilppulan seurakunnan kanssa. Työn teoreettisena viitekehyksenä on kirkon nuorisotyö nuoren kasvamisen ja oppimisen paikkana. (Ritaranta 2004.)

7 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET

Meillä oli työssämme yhtenä tavoitteena järjestää onnistunut tapahtuma, josta olisi hyötyä niin meille, kuin sinne kutsuttaville nuorillekin. Tulevina kirkon nuorisotyönohjaajina ja sosiaali-alan ammattilaisina meillä on oltava valmiudet organisoida erilaisia tilaisuuksia; parin tunnin mittaisista tapahtumista viikonkin kestäviin rippileireihin. Tavoitteenamme oli myös tehdä lähetystyötä nuorille tutummaksi. Vaikka lähetystyö onkin kirkon perustehtävä, jää se usein liian vähälle huomiolle esimerkiksi rippikouluissa.

Tapahtumamme avulla halusimme tuoda esille, että kuka tahansa voi tehdä lähetystyötä omalla tavallaan ja omalla tahollaan – aina ei tarvitse lähteä kauas pois, vaan voi toimia kotoakin käsin. Toivoimme, että nuoriin jäisi tapahtumamme jälkeen pieni lähetysten siemen itämään. Alun perin yksi tavoitteistamme oli aktivoida nuoria aikuisia. Nuoret aikuiset ovat suurimassa riskissä erkaantua kirkosta ja he ovatkin suurin kirkosta eroava ikäluokka. Nuorella aikuisella on myös riski vieraantua seurakunnan yhteydestä esimerkiksi uudelle paikkakunnalle opiskelujen perässä muutettaessa. Oma tuttu seurakunta jää taakse, eikä uudesta välttämättä saa kiinni. Tahdoimme tapahtumallamme tarjota nuorille aikuisille mahdollisuuden lähetystyön kautta jälleen löytää paikkansa kirkon parista.

Ajatus nuorista aikuisista ja heidän kirkosta erkaantumisestaan toimi eteenpäin vievänä voimana opinnäytetyön suunnittelussa. Halusimme suunnata opinnäytteemme erityisesti heille, mutta käytännön syistä laajensimme kohderyhmää. Ajatuksemme nuoren aikuisten aktivoimisesta ei kuitenkaan kokonaan kariutunut. Nuoremmat osallistujat ovat tulevaisuudessa nuoria aikuisia. Lisäksi tapahtumaan osallistui muutama nuori aikuinen.

8 LÄHETYSTAPAHTUMA 2.10.2010

8.1 Yhteistyökumppani

Yhteistyökumppanimme oli Keuruun seurakunta. Keuruun seurakunta on pienehkö keskisuomalainen seurakunta. Jäseniä sillä on noin 10 000. Keuruun seurakunnassa työskentelee tällä hetkellä neljä pappia, joista yksi on kirkkoherra, neljä nuorisotyönohjaajaa, neljä diakonia, yksi lapsityönohjaaja, kolme kanttoria sekä lähetyssihteeri. Keuruun seurakunnassa työskentelee myös väkeä kirkkoherranvirastossa sekä taloustoimistossa. Seurakunnalla on myös omat emännät ja siivoojat sekä suntiot. (Keuruun seurakunta i.a.)

8.2 Ideointia ja suunnittelua

Heti kun aloimme suunnitella opinnäytetyötämme, meille oli selvää, että haluamme järjestää yhden päivän tapahtuman. Tapahtuma on rinnastettavissa leiritoimintaan, joka on seurakunnan piirissä usein käytetty metodi. Aloitimme tapahtumamme ideoinnin hyvässä ajoin ennen varsinaisen opinnäytetyöprosessin aloittamista. Pohdimme tapahtumamme tarkoitusta sekä sisältöä. Pääsimme nopeasti yhteisymmärrykseen tapahtumamme ja työemme pääpiirteistä. Järjestäisimme lähetystyötä käsittelevän tapahtuman nuorille aikuisille. Lähetystyön valitsimme aiheeksemme, koska kokemuksemme lähetykskasvatuksesta seurakunnissa olivat vähäisiä. Selvimmin lähetykskasvatuksellisia sisältöjä löytyy rippikoulusta, jossa lähetyksen osuus on hyvin vähäinen. Lähetystyö saattaa siis olla monelle täysin vieras käsite, vaikka se onkin kirkon perustehtävä.

Kun tapahtuman sisältö alkoi hahmottua, meidän oli pohdittava, kenet pyytäisimme mukaan tapahtuman toteutukseen. Päätoiminen yhteistyökumppani, Keuruun seurakunta, löytyi helposti. Esittelimme yhteistyökumppanillemme ideamme ja he ottivat sen hyvin vastaan. Pian pääsimme jo suunnittelemaan käytännön toteutusta.

Alun perin tarkoituksenamme oli kutsua mukaan pelkästään nuoria aikuisia. Syynä tämän ikäryhmän valintaan oli se, että nuoret aikuiset ovat suurimmassa vaarassa vieraan-

tua kirkosta. Käytännön syistä päädyimme kuitenkin laajentamaan kohderyhmäämme. Jos olisimme kutsuneet tapahtumaan vain nuoria aikuisia, olisi osallistujamäärä saattanut jäädä vähäiseksi. Alkuperäisen kohderyhmän lisäksi kutsuimme mukaan myös isoskoulutuksessa olevia ja sitä vanhempia nuoria. Vaikka kohderyhmä laajeni, ei tapahtuman tarkoitus kuitenkaan muuttunut.

Halusimme lähestyä aihetta nuorten näkökulmasta ja toteuttaa tapahtuman niin, että se herättäisi nuorten mielenkiinnon lähetystyötä kohtaan. Jo suunnittelun alkuvaiheessa oli otettava huomioon se, että tapahtuman järjestämisestä tulee kuluja, jotka rajoittavat ja määrittelevät tapahtuman sisältöä. Meidän onneksemme yhteistyökumppanimme oli innolla mukana. Keuruun seurakunnalta järjestyi leirikeskus tapahtumapaikaksi, ruokailu ja päiväkahvit leirikeskuksella, materiaalit työpajoihin sekä paljon muuta. Halusimme tapahtumamme loppuvan gospelkonserttiin, koska koemme musiikin olevan tärkeä väline evankeliumin eteenpäin viemisessä. Bändi, Search, jonka kutsuimme tapahtumaamme esiintymään, oli meille ennestään tuttu. Kaksi bändin neljästä jäsenestä on opiskelukavereitamme, mikä mahdollisti helpon yhteydenpidon bändin kanssa. Bändi on jo aikaisemmin toivonut pääsevänsä esiintymään Keuruulle - näin he saivat pyydetyn esiintymisen, ja me saimme esiintyjän.

Luotuamme kehykset tapahtumapäivälle, tuli meidän myös päättää, kuinka monen seurakunnan nuoria kutsuisimme tapahtumaamme. Meidän oli huomioitava leirikeskuksen tilat ja päivän aikataulu, se, kuinka monta kanavaa ja työpajaa tulee tiloihin sijoittaa ja kuinka monta nuorta saamme mukaan tapahtumaan. Alun perin rajasimme osallistujamäärän korkeintaan sataan henkilöön. Suunnitelmien edetessä vähensimme kuitenkin tasaisesti kutsuttavien määrää. Lopulta päädyimme siihen, että sopiva määrä osallistujia olisi noin kuusikymmentä. Seurakunnat, joista nuoria kutsuttaisiin, olivat lopulta Mänttä-Vilppulan seurakunta, Multian seurakunta, Petäjäveden seurakunta sekä Virtain seurakunta. Kaikki nämä ovat Keuruun naapuriseurakuntia ja vanhoja yhteistyökumppaneita.

8.3 Järjestelyjä

Kun tapahtuman perusidea ja kohderyhmä alkoi olla selvillä, oli vuorossa kaiken tämän järjestäminen niin, että tapahtuma pystyttäisiin toteuttamaan. Otimme yhteyttä eri koh-teissa olleisiin lähetystyöntekijöihin ja muihin henkilöihin, joita tahdoimme kutsua mu-kaan. Suomen Lähetysseura lähti mukaan tapahtumaamme yhden lähetystyöntekijän voimin. Keuruun seurakunnasta saimme puhumaan yhden lähetystyössä toimineen pa-pin sekä lähetys sihteerin. Aivan viime hetkillä mukaan lähti myös Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat. Suunnitteluvaiheessa lähetimme vieraille sähköpostia, jossa kerroimme suunnitellusta ohjelmasta ja kysyimme, jos heillä olisi ideoita tai ajatuksia päivän varal-le. (Liite 1.)

Kevään, kesän ja syksyn aikana monet sähköpostit kulkivat meidän ja tapahtuman vie-railevien puhujien välillä. Oli sovittava aikatauluista ja kanavien sekä työpajojen sisäl-löistä. Olimme myös paljon yhteydessä Keuruun seurakunnan nuorisotyönohjaajaan, joka oli yhteyshenkilömme. Pohdintaa ja harmaita hiuksia meinasii aiheuttaa vierailijoi-den matkakustannukset. Lopulta matkakustannukset järjestyivät tavalla tai toisella. Esimerkiksi Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat sponsoroivat oman järjestönsä henkilön paikalle. Muista kustannuksista huolehti ystävällisesti Keuruun seurakunta.

Lähetimme tiedotteen tapahtumasta noin puoli vuotta aikaisemmin kutsuttaville seura-kunnille ja kyselimme alustavasti, onko heillä kiinnostusta lähteä mukaan. Tällä tavalla saimme jo hieman ennakkotietoa siitä, kuinka monesta seurakunnasta väkeä mahdolli-esti olisi tulossa. Tarkemmat ilmoittautumiset keräsimme vasta paria viikkoa ennen tapahtumaa. Lähetimme seurakuntien nuorisotyönohjaajille kutsukirjeen ja mainoksen (Liite 2. & Liite 3.) Meidän oli tärkeää saada tietoomme melko tarkka osallistujamäärä, jotta pystyimme ilmoittamaan keittiölle, koska ruoat tehtiin osallistujamäärän mukaan. Lisäksi kanavien ja työpajojen koot tuli suunnitella osallistujien mukaan.

Leirikeskus oli varattu jo hyvissä ajoin ennen tapahtumaa, joten siitä ei tarvinnut enää huolehtia. Meidän oli kuitenkin pohdittava ja päätettävä, mitä tiloja käyttäisimme mi-hinkin tarkoitukseen. Ennen kun pystyimme päättämään, oli meidän käytävä paikan-päällä katsomassa, koska leirikeskus ei ollut tuttu kuin vain toiselle meistä. Lopulta kävi

niin, että lopulliset tilaratkaisut tehtiin vasta tapahtumaa edeltävänä iltana. Syynä tähän oli kanavien ja pajojen sisällön myöhäinen tarkentuminen.

Pohdimme kauan, miten selvittäisimme tapahtumamme hyödyllisyyttä ja mielekkyyttä nuorilta. Lopulta päädyimme siihen, että teemme heille kyselyn, jossa kysymme samat kysymykset tapahtuman alussa ja lopussa. Toiveenamme oli myös saada palautetta tapahtumastamme ja yhdistimmeekin palauteosion iltapäivän kyselyyn.

Melkein koko suunnitteluprosessin ajan olimme eri puolilla Suomea – milloin kesätöissä, milloin harjoittelussa. Sähköpostin ja puheluiden avulla saimme asioista sovittua ja tiedotettua muitakin osallisia tapahtumamme yksityiskohdista. Vaikka pitkä välimatka hieman hankaloittikin asioita, onnistuivat järjestelyt hyvin. Suunnitteluprosessin aikana emme olleet varmoja siitä, saammeko tarpeeksi vierailevia puhujia tapahtumaamme. Vielä ennen tapahtumapäivää miehitykseen tuli muutoksia. Harmiksemme yksi lähetystyöntekijä joutui perumaan tulonsa vain vähän ennen tapahtumaa.

8.4 Toteutus

Kun suuri päivä vihdoinkin koitti, oli mieleemme melko levollinen. Kaikki oli hyvin järjestyksessä, ja olimme valmistautuneet päivään. Päivän aikataulun (Liite 4.) olimme suunnitelleet niin, että päivä alkoi virallisesti kello 10.00, jolloin kerroimme päivän kulusta, täytimme ensimmäisen kyselyn ja jakauduimme kanaviin. Kanavat alkoivat kello 10.30 ja kello 11.15, eli kanavaa kohden oli varattu 45 minuuttia, ja jokainen kanava pyöri kaksi kertaa. Kanavia oli käynnissä yhtäaikaisesti kolme.

Kanavien tavoitteena oli tuoda nuorten tietoon eri keinoja tehdä lähetystyötä ja antaa heille mahdollisuus kuulla, mitä sekä ulkomailla, että kotimaassa tehtävä lähetystyö on. Halusimme välittää nuorille tiedon siitä, että lähetystyö on kirkon perustehtävä. Jokaisen tehtävänä on noudattaa kaste- ja lähetyskäskyä (Matt.28:18-20) ja omien resurssien mukaan tehdä lähetystyötä.

Halusimme kanavien sisällön olevan toisistaan poikkeavia, jotta nuoret saisivat mahdollisimman monipuolisen kuvan. Vastuuhenkilöt olivat itse vastuussa kanavien sisällöistä. Esitimme heille toiveita ja ideoita, joiden pohjalta he saivat suunnitella omat kanavansa.

Kanava 1. Vastuuhenkilönä toimi eräs Keuruun seurakunnan lähetystyössä ollut pappi. Kanavassa hän puhui nuorille Suomen Lähetysseurasta ja lähetystyöstä

Kanava 2. Vastuuhenkilönä toimi Suomen Lähetysseuran kautta mukaan tullut lähetti, joka puhui kummioppilastyöstä.

Kanava 3. Vastuuhenkilönä toimi Radiolähetysjärjestö Sanansaattajien lähetti. Kanavassaan hän kertoi nuorille mitä on radiolähetystyö käytännössä ja missä kaikkialla sitä tehdään. Lisäksi kanavassa puhuttiin mediasta työvälineenä.

Seuraavaksi, kello 12.00 oli vuorossa ruokailu, jonka jälkeen oli hieman vapaata oleskeluaikaa. Pajatyöskentelyt alkoivat kello 13.00, ja niiden jälkeen siirryttiin kahvi- ja virallisen osion päätöstilaisuuteen kello 14.30. Bändimme alkoi soittaa noin kello 15.15, ja sen jälkeen oli vielä loppuhartaus. Tapahtumamme loppui hartauden jälkeen, noin kello 16.30.

Aamulla ennen tapahtuman alkua kävimme koko ohjelman läpi tarkasti vierailijoidemme kanssa, ja nuorten saavuttua tapahtumamme pääsi alkamaan. Loppujen lopuksi osallistujia oli noin kaksikymmentä, Keuruulta ja Mänttä-Vilppulan seurakunnasta. Tämä osoittautui oikein sopivan kokoiseksi porukaksi. Tapahtumamme alkoi kyselyn täyttämällä, minkä jälkeen osallistujat jakaantuivat kanaviin mielenkiintonsa mukaan. Kanavia oli tarjolla kolme. Jokainen sai valita kaksi kanavaa.

Kanavien jälkeen oli vuorossa lounas, jonka jälkeen siirryimme työpajoihin, joissa jokainen sai kierrellä vapaasti. Pajojen alkuperäinen tavoite oli tehdä jotain lähetystyön hyväksi, ja tämä toteutuikin osassa pajoista. Teimme muun muassa sytytysruusuja kannanmunankennoista ja steariinista, koruja sekä kirjanmerkkejä. Nämä tuotteet menivät Keuruun seurakunnan lähetyskauppaan myyntiin. Pihalla nuoret pääsivät pelaamaan elämäpeliä ja Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat Ry:llä oli esillä Indonesia-aiheinen lähetysnäyttely. Lisäksi nuorilla oli mahdollisuus kokeilla tehdä radio-ohjelmaa ja haas-

tatella toisinaan. Nuoret eivät kuitenkaan uskaltaneet radio-ohjelman tekoon, joten työpajanpitäjä haastatteli nuoria ja meitä lähetystyöstä. Haastatteluista tehty kooste esitettiin Radio Dei:llä 13.10.2010 klo 17.30 Lähetysaika-ohjelmassa.

Yhdessä pajassa pelattiin elämäpeliä. Elämäpelin tarkoituksena oli samaistua toisenlaiseen elämään, joka arvottiin jokaiselle pelaajalle erikseen. Peli aloitettiin arpomalla ensin syntymäpaikka, minkä vaihtoehtoina olivat Amerikka, Afrikka ja Saudi-Arabia. Syntymäpaikan perusteella määräytyi todennäköisyys arpoa itselleen parempi elintaso. Elintasovaihtoehtoina olivat köyhä, keskituloinen tai rikas. Tämän jälkeen heitettiin arpaa muun muassa ammatista, avioliitosta ja lapsista. Kun vaihtoehtoisen elämän elementit oli arvottu, kokoonnuttiin loppuyhteenvedon kärjistettyihin olosuhteisiin. Jokainen sai vielä arpoa pussista itselleen muutaman sattuman, joissa luki erilaisia tapahtumia. Koskaan ei voi tietää, mitä elämässä tapahtuu, sattumat toivat tullessaan niin lottovoittoja kuin lupauksia päästä television tosi-tv -sarjoihin. Tämän jälkeen rikkaat saivat istua pöydän ääressä, ja heille oli tarjolla Coca-Colaa. Jos rikkaat halusivat juotavaa, tuli heidän pyytää köyhää tarjoilemaan sitä heille. Keskituloiset istuivat myös pöydän ääressä, mutta joutuivat juomaan yhteisestä mehukannusta. Köyhät istuivat lattialla juoden vettä ja palvelen rikkaita. Pelin tarkoituksena oli tuoda korostetusti esiin epätasa-arvoa, jota ihmisten välillä on. Halusimme herättää nuoria ajattelemaan, kuinka hyvin esimerkiksi Suomessa asiat ovat verrattuna muihin köyhempiin maihin.

Työpajojen päätyttyä siirryimme vielä yhteiseen kahvihetkeen ja palautetilaisuuteen. Tässä vaiheessa oli vuorossa toisen kyselyn täyttäminen sekä palautteenanto. Tapahtumamme lopuksi oli vuorossa gospelkonsertti. Gospelbändi Searchin soiton jälkeen siirryimme kappeliin loppuhartauteen. Hartaudessa luimme lähetystyöhön ja lähimmäisen rakkauteen liittyvän tarinan sekä lauloimme muutaman laulun. Hartauden jälkeen osallistujat olivat vapaita poistumaan.

8.5 Kysely 1. ja kysely 2.

Olimme päättäneet mitata tapahtumamme hyödyllisyyttä ja toimivuutta pienen kyselyn avulla. Emme halunneet tehdä aiheesta tutkimusta, mutta itseämme varten sekä mahdollisesti jatkoa ajatellen halusimme tietää, oliko tapahtumastamme hyötyä nuorille. Kyse-

lylomakkeissa (Liite 5. & Liite 6.) kysyimme vastaajan ikää sekä sukupuolta. Päädyimme tähän ratkaisuun siksi, että tarvittaessa voisimme hieman vertailla eri sukupuolten välisiä eroja vastauksissa. Kyselylomakkeessa oli yksi kysymys: ”Mitä sinulle tulee mieleen sanasta lähetystyö?” Kysyimme siis saman kysymyksen sekä aamulla tapahtuman alussa, että iltapäivällä kanavien ja työpajojen jälkeen. Kysymällä saman kysymyksen toivoimme saavamme selville, ovatko nuoret oppineet jotain uutta päivän aikana. Seuraavaksi esittelemme muutamia esimerkkejä aamun kyselyvastauksista.

Päivän aluksi kysyimme nuorilta yhden kysymyksen; mitä sinulle tulee mieleen sanasta lähetystyö? Nuoret vastasivat muun muassa näin:

Lähetetään porukkaa muualle kertoo kirkost. (Poika, 15)

Autetaan ulkomaalaisia. (Tyttö, 15)

Lähetetään apua ympäri maailmaa. (Tyttö, 15)

Tyrkytetään uskoa muille. (Poika, 15)

Ilosanoman kertomista Jeesuksesta kaikille ihmisille. Taustalla Jeesuksen lähetyskäsky ja lähimmäisenrakkaus. (Nainen, 23)

Mennään maailmalle auttamaan apua tarvitsevia ihmisiä ja kerrotaan samalla Jumalasta. (Tyttö, 16)

Lähetään Afrikkaan/vastaavaan auttamaan ja kertomaan uskosta. (Poika, 16)

Vastauksissa oli paljon samankaltaisuuksia ja pyrimmekin tähän valitsemaan sellaiset vastaukset jotka tiivistävät samantyyppiset vastaukset. Etenkin nuorten osallistujien papereissa oli vastauksena, että lähetystyöstä tulee mieleen Jeesuksesta kertominen – välillä jopa väkisin. Monelle oli myös selvää, että lähetystyö on auttamista. Huomasimme myös, että monet ajattelivat lähetystyön olevan sitä, että aina on lähdettävä ulkomaille sitä tekemään. Toivommekin, että osallistujat saivat päivästä irti jotain uutta ja hahmotivat samalla mitä kaikkea lähetystyö pitää sisällään ja missä kaikkialla sitä voi tehdä. Ilmeisesti sisälähetys ei ollut monellekaan tuttu käsite.

Päivän loppua kohden kysyimme jälleen saman kysymyksen. Tällä kertaa nuoret vastasivat muun muassa näin:

Ihmisten auttamista arkipäivän asioissa + evankeliumin eteenpäin vieminen. (Nainen, 22)

Lähetetään apua maailmalle. rakennetaan kouluja ja sairaaloita ja kaivoja...Naisten koulutus tärkeää! (Tyttö, 15)

Radio, vieraat maat, ihmiset, köyhät olot, Raamattu. (Tyttö, 15)

Lähetetään porukkaa muualle kertoo kirkost ja auttaa väkeä. (Poika, 15)

Ulkomailla työskentelyä, kristinuskon levitystä (Tyttö, 16)

Lähetetään maailmalle auttamaan apua tarvitsevia ja kertomaan Jumalasta. (Tyttö, 16)

Auttaminen, usko. (Tyttö, 18)

Iltapäivän kyselyllä oli tarkoitus hieman mitata, oliko nuorten käsitys lähetystyöstä muuttunut päivän aikana. Vastaukset olivat pitkälti samankaltaisia kuin aamulla, mutta jotakin uutta oli tullut mukaan. Vastauksissa oli luettavissa eri tavoista tehdä lähetystyötä. Vaikka lähes kaikki olivat edelleen sitä mieltä, että lähetystyötä mennään tekemään ulkomaille, olivat he ehkä saaneet tarkemman kuvan siitä, miten lähetystyötä tehdään. Vastauksissa oli mainintoja kaivojen ja koulujen rakentamisesta. Jeesuksesta kertomisen lisäksi lähes kaikkien vastauksissa mainittiin ihmisten auttaminen.

Jos meillä olisi ollut mahdollisuus, olisimme järjestäneet toisen kyselyn ja palautekyselyn muutamia päiviä tapahtuman jälkeen. Tällöin nuoret olisivat voineet pohtia kuulemaansa ja käsitellä kaiken uuden tiedon, ennen kuin olisivat vastanneet kysymyksiimme. Koska aika kuitenkin oli rajallinen, järjestimme kyselyn heti. Voi olla, että vastaukset olisivat olleet erilaisia, jos nuoret olisivat saaneet hetken pyöritellä niitä mielessään.

8.6 Palaute

Keräsimme tapahtumastamme myös palautteet kaikilta; nuorilta, nuorisotyönohjaajilta ja vierailijoilta. Palautekysely toteutui toisen kyselylomakkeen täyttämisen yhteydessä. (Liite 6.) Käsittelemme ensin osallistujien palautteita ja sen jälkeen vierailijoidemme antamaa palautetta.

Saamamme palaute oli suurimmilta osin positiivista ja kiittelevää. Nuorilta saimme pientä miinusta siitä, että suunnittelemamme yhteislauluhetki oli lyhyt ja olimme itse valinneet laulut valmiiksi. Nuoret olisivat halunneet laulaa toivomiaan lauluja. Syy siihen, että valitsimme laulut etukäteen itse, on se, että tahdoimme laulujen liittyvän jotenkin päivämme aiheeseen, lähetystyöhön. Osa mainitsi myös palelleensa, koska ei ollut osannut varautua ulkona olemiseen. Yhdessä palautteessa sanottiin, että olisimme voineet painottaa enemmän sitä, että lähetystyötä voi tehdä ihan mistä vaan ja ihan kuka vaan. Yksi suuri osa päivämme ideaa oli tuoda esille juurikin tämä asia. Toivoimme sen tulevan kanavissa esille, emmekä siksi siitä paljon itse puhuneet. Muuten nuorilta ja nuorilta aikuisilta saatu palaute oli lähes täysin positiivista.

Palautteessa kysyttiin myös oppivatko nuoret jotain uutta lähetystyöstä. Osa oli vastannut, ettei ollut oppinut mitään uutta, mutta osa nuorista kertoi oppineensa uusiakin asioita. Moni mainitsi oppineensa tapahtumassamme lähetystyön olevan tärkeää ja maailmanlaajuista ja kävi myös ilmi, että osalle porukasta oli uutta ennen lähetystyöhön lähtöä käytävä esikoulutus.

Keräsimme palautteen myös vierailijoilta ja seurakuntien työntekijöiltä. Heidän antamansa palaute oli lähes pelkästään positiivista. Oli mukavaa lukea ammattilaisten antamaa positiivista palautetta, koska olimme kuitenkin nähneet vaivaa tapahtuman eteen.

Kaiken kaikkiaan palautteista jäi erittäin hyvä mieli. Osasimme järjestää toimivan tapahtuman, jossa osallistujatkin viihtyivät. Palautteiden ja kyselyvastauksien perusteella voimme sanoa ainakin joiltakin osin onnistuneemme tavoitteissamme. Vaikka osalle porukkaa jäi jotkin asiat epäselviksi ja kaikessa hulinassa joidenkin juttujen painottaminen unohtui, saivat nuoret varmasti selkeämmän kuvan lähetystyöstä kuin mitä heillä ennen tapahtumaa oli ollut.

9 TAPAHTUMAN ARVIOINTI

Ennen tapahtumapäivää osallistujamäärä ja vierailevien puhujien määrä olivat epäselviä. Osallistujien määrä kutistui paljon odotetusta. Saimme kuitenkin todeta, että sen kokoinen porukka oli juuri sopiva. Tapahtumamme organisointi ja ryhmän hallinta oli helpompaa pienemmässä porukassa. Yksi lähetystyöntekijä perui tulonsa hieman ennen tapahtumaa. Tämä ei kuitenkaan vaikuttanut ratkaisevasti tapahtumamme toteutumiseen, koska Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat lupasi viime hetkillä osallistua tapahtumaan.

Kaiken kaikkiaan tapahtuma meni suunnitelman mukaisesti. Pysyimme koko päivän hyvin aikataulussa. Kanavailmoittautumiset, siirtymät kanaviin ja työpajoihin ja yhteistyö vierailevien puhujien kanssa toimivat hyvin. Olimme tapahtumaa suunnitellessa ottaneet hyvin huomioon erilaisia järjestelyjä vaativia asioita. Niissä asioissa, joita emme itse tulleet ajatelleeksi, meitä auttoi meidän yhteistyökumppanimme. Tarkastutimme kaikki vieraileville puhujille lähetettävät tiedotteet yhteyshenkilöllämme, jos hänelle tulisi mieleen jotain niistä puuttuvia oleellisia asioita.

Tapahtuman suunnittelu oli meille mieluista. Halusimme panostaa tapahtumapäivään vierailijoita ja mainontaa myöten. Suunnittelimme päivän osittain toiminnalliseksi ja osittain luennoista koostuvaksi. Vaikka lähetystyön uudet puolet ja asiat tulivat esille kanavissa, halusimme tapahtumamme sisältävän myös toiminnallista oppimista. Yksi tavoite tapahtumapäivällemme oli tehdä nuorille selväksi, että lähetystyö ei ole aina kaukomaille lähtemistä. Palautteen perusteella tätä olisi voinut tuoda vielä paremmin esille.

10 NUORTEN AJATUKSIA LÄHETYSTYÖSTÄ

Tapahtumassamme oli mukana Radiolähetyjärjestö Sanansaattajat ry:n edustaja. Edustaja oli yksi iltpäivän työpajoista vastaava henkilö. Hänen pajassaan oli tarkoitus tutustua Indonesia-näyttelyyn ja tehdä radio-ohjelmaa. Nuoret eivät tuntuneet innostuvan mahdollisuudesta äänittää haastatteluja, joten pajan vastuhenkilö lähti itse haastattelemaan tapahtumaan osallistuneita nuoria. Heitä haastateltiin tapahtuman aikana, ja ohjelma tuli radiosta paria viikkoa myöhemmin. Olemme koonneet radiohaastattelusta nuorten ajatuksia lähetystyöstä.

Kun nuorilta kysyttiin, miksi lähetystyötä vieläkin pitää tehdä, vaikka sitä jo vuosia on tehty, tuli monen suusta vastaukseksi, että on paljon ihmisiä, jotka eivät vielä tiedä Jeesuksesta eivätkä ole kuulleet Raamatun sanaa. Vaikka kaikki eivät olekaan kuulleet Jeesuksesta, on heillä oikeus siihen. Jokaisella ihmisellä on oikeus kuulla, mitä Jeesus on meidän puolestamme tehnyt. Nuorten pohdinnoista tuli myös ilmi, että monet kokivat lähetystyön antavan toivoa elämään, toivoa paremmasta. (Kauppinen & Viuhko 2010.)

Haastatteluun osallistuneiden nuorten mielestä lähetystyö kuuluu ”ihan jokaiselle meistä”. Kaikki painottivat sitä, että jokainen voi tehdä lähetystyötä omalla tavallaan ja omalla paikallaan. Ei tarvitse lähteä kauas ulkomaille, vaan lähetystyön voi aloittaa ihan kotimaassa, vaikka omasta lähipiiristä. Monet mainitsivat, että voisivat mahdollisesti joskus tulevaisuudessa lähteä ulkomaillekin lähetystyöhön, mutta kotimaassa tehtävä työ tuntuu tällä hetkellä enemmän omalta. Esimerkiksi lähetystyö nuorten tai lasten parissa koettiin kiinnostavaksi mahdollisuudeksi ihan täällä kotimaassamme. (Kauppinen & Viuhko 2010.)

Haastatellut nuoret olivat lähes yksimielisiä siitä, että nuorille saisi vietyä evankeliumia helpoiten median kautta. Koska nykypäivänä kaikki nuoret ovat jollakin tavalla kosketuksissa Internetiin tai televisioon, on se myös hyvä kanava lähestyä heitä. On tärkeää, että nuoria lähestytään heidän omalla tavallaan, heidän käyttämiensä kanavien kautta. Musiikkikin koettiin hyväksi vaihtoehdoksi viedä evankeliumia eteenpäin. Tärkeää olisi, että osattaisiin kehittää nuoria kiinnostavia tapoja lähestyä heitä. Evankeliumi on

kuitenkin kerrottava niin kuin se on, mitään muuttamatta, vaikka lähestymis- ja kertomistapoja muokattaisiinkin. (Kauppinen & Viuhko 2010.)

Kun puhuttiin siitä, mitä esteitä lähetystyölle on, tuli monessa vastauksessa ilmi se, että lähetystyön oletetaan olevan niin ”suurta ja mahtavaa”, ettei kuka tahansa sitä pysty tekemään. Konkreettisia esteitä pohdittaessa mainittiin joidenkin maiden vaarallisuus. Joka paikkaan ei voi lähettää lähetystyöntekijöitä, koska maan tilanne on niin epävakaa, ettei siellä ole turvallista olla. (Kauppinen & Viuhko 2010.)

Yhteenvetona voidaan sanoa, että nuoret suhtautuivat positiivisesti lähetystyöhön ja viesti, joka haastatteluvastauksista tuli ilmi, oli että lähetystyö kuuluu kaikille.

11 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN ARVIOINTI

Kun aloitimme opinnäytetyömme suunnittelun, ajattelimme lähetystyön olevan työala, joka saa vähemmän huomiota nuorten parissa. Tästä syystä halusimme järjestää tapahtuman, jolla olisi lähetyskasvatuksellisia sisältöjä. Yksi tavoitteistamme oli tuoda esiin sisälähetyksen tärkeyttä ja korostaa nuorille sitä, että jokainen omalla paikallaan ja paikkakunnallaan voi olla osallisena ja tehdä lähetystyötä. Tapahtumapäivän jälkeen ja tapahtumasta saadun palautteen avulla ymmärsimme, että tavoite jäi osittain toteutumatta. On harmillista, että lähetystyötä ei enää mielletä niin vahvasti kirkon perustehtävään kuuluvaksi. Tähän tarvitaan lähetyskasvatusta varsinkin nuorten parissa. Nuorille olisi hyvä opettaa se, kuinka kaikki kirkon työ nousee kaste- ja lähetyskäskystä ja kuinka koko kirkon olemus on lähetettyä olemista.

Myöhemmin olemme todenneet, että aiheemme ei ollut niin uusi ja tuore, kuin ehkä aluksi kuvittelimme sen olevan. Törmäsimme samankaltaisiin töihin tehdessämme opinnäytetyösuunnitelmaa. Jouduimme miettimään opinnäytetyöllemme uuden nimen, koska nimi, jonka olimme valinneet, oli jo kahdesti käytetty. Tästä huolimatta päätimme toteuttaa ideamme. Vaikka idea oli jo ennestään tunnettu ja keksitty, eivät aikaisemmat tuotokset voineet tuoda meille sitä kokemusta ja osaamista, joka tapahtuman suunnittelusta ja toteutuksesta meille karttui.

Perehtyminen työmme teoriaosuuksiin oli mielenkiintoista ja antoisaa. Tulevina kirkonalan ammattilaisina meidän tulee tuntea työmme perusta. Erityisesti perehtyminen lähetystyön ja lähetyskasvatuksen perusteisiin oli avartavaa ja tarpeellista. Kaste- ja lähetyskäskyn lukeminen yhä uudelleen ja uudelleen tuntui avaavan lisää näkökulmia kristillisen kasvatustyön perustaan. Tulevassa työssämme ei koskaan pidä tuudittautua siihen, että muistamalla kristilliset opinkohdat ulkoa pärjää. Meidän tulee aika ajoin palata takaisin työmme tarkoituksen juurille ja tulkita Jumalan sanaa, jotta voisimme ymmärtää edes pienen osan Jumalasta ja Hänen pelastussuunnitelmastaan.

Ammatillisesti olemme saaneet paljon uutta tietoa ja taitoa opinnäytetyöprosessista. Onnistuimme tavoitteessamme järjestää onnistunut tapahtuma. Nyt tiedämme, että meillä on valmiudet järjestää ja organisoida tapahtuma ja ottaa huomioon siihen liittyvät

seikat. Vaikka tapahtumamme onnistuikin hyvin, jäi meiltä joitakin seikkoja valmistautuessa huomioimatta. Näistäkin virheistä opimme, ja osaamme seuraavaa tapahtumaa järjestäessämme ottaa ne huomioon.

Tutustuminen työmme teoreettiseen pohjaan opetti meille paljon uutta ja muistutti jo aikaisemmin opituista asioista. Syvensimme tietoamme lähetystyöstä ja sen luonteesta perehtymällä sen perustaan, vaiheisiin ja nykyiseen tilanteeseen. Meille oli tärkeää tutustua tarkemmin kristilliseen kasvatukseen, joka nousee lähetyskäskystä. Lähetyskasvatuksen käsite oli meille ennestään tuntematon, mutta opinnäytetyötä tehdessä se tuli tutuksi. Koemme saaneemme paljon ammatillisia valmiuksia tulevaan työhömmme.

Haasteita, joita kohtasimme opinnäytetyöprosessin aikana, olivat yhteisen työn työstäminen eri paikkakunnilta käsin, erityisesti kirjallisen osuuden kirjoittaminen. Vietimme opinnäytetyötapahtumaa edeltävän kesän kesätöissä eri paikkakunnilla ja alkusyksyn työharjoittelussa eri puolilla Suomea. Tapahtuman suunnittelu ja toteutus näistä seikoista huolimatta onnistui hyvin.

Koemme, että tapahtumalle asettamamme tavoitteet toteutuivat. Tapahtuma oli onnistunut ja tarkoituksenmukainen. Kirjalliselle tuotokselle asettamamme tavoitteet eivät toteutuneet suunnitelmiamme mukaan. Kirjallisen työn aikataulu ei ollut kovin tarkka, jonka johdosta kirjoittaminen ja teoriaan perehtyminen jäivät liian myöhäiseen ajankohtaan.

Kirjallisen työn kirjoittaminen ja työnjako olivat haasteellisia. Ymmärrämme nyt, että kirjoittamisprosessille ja yhteiselle kirjoittamiselle on erittäin tärkeää järjestää aikaa. Tulevaisuudessa tulemme eri työpaikoilla työskentelemään tiimeissä, joiden työskentely ei onnistu etäältä. Jotta työstä tulisi paras, mihin sen tekijät pystyvät, on sille annettava aikaa. Tässä meillä on vielä kehitettävää.

LÄHTEET

- Ahonen, Risto 2000. Lähetys uudella vuosituhannella. Helsinki: Suomen Lähetysseura.
- Ahonen, Risto 2003. Lähetys rajojen ylittäjänä – Kokonaisvaltaisen lähetyskäsityksen vaikutus lähetystyön rakenteeseen. Helsinki: Kirkon tutkimuskeskus.
- Haatainen, Tuula 2004. Globaali vastuu. Teoksessa Tiina Myllymäki (toim.) Pallo Hal-
tuun – Kansainvälisyyskasvatus suomessa. Helsinki: Kehitysyhteistyön palvelu-
keskus, 7–9.
- Hietämäki, Minna 2010. Teologisia lähtökohtia ekumeeniselle kasvatukselle. Teoksessa
Antti Laine ja Mirka Torppa (toim.) Ekumeeninen kasvatus – Mitä opimme toi-
siltamme? Helsinki: Suomen Lähetysseura, 60–74.
- Hiltunen, Paula 2009. Lähetyskasvatus. Suomen lähetysseura. Viitattu 30.12.2010.
<http://www.mission.fi/@Bin/2893409/1%C3%A4hetyskasvatus+9.2.2009.pdf>
- Hännikäinen, Heidi; Lindstedt, Saija & Nybacka, Hanna-Mari 2002. ”Menkää ja teh-
kää” Rippikoulu lähetystyön ja suvaitsevaisuuskasvatuksen näkökulmasta. Dia-
konia-ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö.
http://kirjastot.diak.fi/files/diak_lib/Pieksamaki2002/hannikainenlindstedt.pdf
- Immonen, Miika 2007. Lähetystyön historiaa. Viitattu 19.1.2011.
http://www.mahdollisuus.fi/index.php?option=com_content&task=view&id=3&Itemid=1
- Kauppinen, Merja & Viuhko, Mervi 2010. Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat. Lähe-
tysaika 146 13.10.2010. <http://www.sansa.fi/2009/lahetysaika-ohjelma-arkisto.html>
- Ketola, Tapani 2002. Leirituuli – Käsikirja leiritoiminnan järjestäjille ja ohjaajille. Hel-
sinki: Lasten Keskus.
- Keuruun seurakunta i.a. Yhteystiedot. Viitattu 30.1.2011.
http://www.keuruunseurakunta.fi/?page_id=52
- Kirkkojärjestys 1991. 8.11.1991/1055 v. 1993. Finlex – Valtion säädöstietopankki.
Ajantasainen lainsäädäntö. Viitattu 30.12.2010.
- Kuusinen, Jorma & Korhonen, Mikko 1995. Oppiminen. Teoksessa Jorma Kuusi-
nen (toim.) Kasvatuspsykologia. Helsinki: WSOY
- Kärkkäinen, Tapani 1999. Kirkon historia. Ortodoksin käsikirja. Helsinki: Maahenki
Oy.

- Launonen, Pekka 2008. Kasvattava ja palveleva kirkko – Kristillinen lapsi- ja nuorisotyö historian murrosvaiheissa. Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus Kristilliseen Kasvatukseen. Helsinki: Lasten Keskus, 221–234.
- Myllymäki, Tiina (toim.) 2004. Pallo Haltuun – Kansainvälisyyskasvatus suomessa. Helsinki: Kehitysyhteistyön palvelukeskus.
- Peiponen, Matti 2010. Miten ekumeeninen kasvatus vaikuttaa ja mitä se saa aikaan? Teoksessa Antti Laine ja Mirka Torppa (toim.) Ekumeeninen kasvatus – Mitä opimme toisiltamme? Helsinki: Suomen Lähetysseura, 218–231.
- Peltola, Matti 1989. Lähetystyö ja kansakirkko – Suomen Lähetysseuran toiminta kotimaassa 1939-1966. Helsinki: Suomen Lähetysseura.
- Porkka, Jouko 2008. Kirkon kasvatustoiminta yhtenäiskulttuurista postmoderniin. Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus Kristilliseen Kasvatukseen. Helsinki: Lasten Keskus, 153–220.
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.
- Riekkinen, Wille 2008. Kristillisen kasvatuksen lähtökohdista. Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus Kristilliseen Kasvatukseen. Helsinki: Lasten Keskus, 83–93.
- Ritaranta, Jenni 2004. ”Menkää ja tehkää...” Suomen Lähetysseuran PULA 2003-keräykseen liittyvän tapahtuman toteuttaminen Vilppulan seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö.
http://kirjastot.diak.fi/files/diak_lib/Helsinki2004/ritaranta3132.pdf
- Räsänen, Antti 2008. Kristillinen kasvatus teoriassa ja käytännössä. Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten Keskus, 287–304.
- Schweizer, Eduard 1989. Uuden Testamentin Selitys – Matteuksen evankeliumi osa 1. Helsinki: Kirjapaja.
- Seppälä, Jarkko 1988. Opettava ja kasvattava kirkko. Helsingin Yliopisto: Lahden tutkimus- ja koulutuskeskus.
- Sirviö, Jouni 2011. Kirkkoherra. Kokkolan Suomalainen Seurakunta. Kokkola. Puhe-linkeskustelu 22.2.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a Kirkon lähetystehtävä. Viitattu 15.1.2011.
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/A2BE8924675A80B1C2256FEA003E852A?OpenDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b Lähetystyön historiaa. Viitattu 10.1.2011.

<http://evl.fi/evlfi.nsf/Documents/E49D110E116E815EC2256FEA003E8D03?openDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.c Yhteistyö etsii uusia muotoja nykypäivän lähetystyössä. Viitattu 15.1.2011.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/7674F58616D79490C225751A0022CF07?OpenDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.d Rippikoulu on seikkailu jonka voi kokea vain kerran. Viitattu 28.1.2011.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/988645155570A7D2C2256FEA0037040C?OpenDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon katekismus i.a. Kasteen lahja. Viitattu 28.1.2011.

<http://www.evl.fi/katekismus/sakramentit/35.html>

Suomen Lähetysseura i.a. Suomen Lähetysseura. Viitattu 28.1.2011.

http://www.mission.fi/suomen_lahetyseura/

Syrjänen, Seppo toim. 1979. Ylitse kaikkien rajojen. Kirkon lähetystehtävän perusteita ja ulottuvuuksia. Kirkon lähetystyön keskuksen julkaisu. Helsinki: Kirjaneliö.

LIITE 1. Kirje vierailijoille

Hei!

Olette tulossa mukaan lähetystapahtumaamme Keuruulle Isohiekkan leirikeskukseen 2.10.2010. Tapahtuma lähestyy HURJAA vauhtia ja nyt on aika jo lyödä aikatauluja ja sisältöä lukkoon. Olemme ajatelleet, että aloittaisimme klo 10.00. Silloin saapuvat osallistujat, joten olisiko mahdollista, että tulisitte paikan päälle jo klo 9.00, niin ehtisimme järjestellä paikkoja ja saisitte rauhassa valmistautua?

Päivän aikataulua:

10.00 Aloitus

10.30 Kanavat (Jaetaan porukka ryhmiin, *yksi ryhmä/kanava*)

12.00 Lounas

13.00 Työpajat (vapaata kiertelyä pajoissa)

14.30 Päiväkahvit + palaute

15.15 Yhteislaulua ja päätöskonsertti (Search) sekä hartaus

Voitteko vielä tarkemmin kertoa meille kanavienne aiheen, sekä sen, olisiko teillä ideoita työpajoihin? Työpajoissa olisi tarkoitus tehdä jotain konkreettista lähetyksen hyväksi. Työpajat ovat kestoltaan noin 1,5 tuntia ja toimivat sillä idealla, että nuoret voivat käydä kaikissa pajoissa. Jos pajaideanne ovat kuitenkin sellaisia joihin mahtuu vain tietty määrä nuoria, on sekin mahdollista tarvittaessa"

Jos tarvitsette jotakin materiaalia tai muuta sellaista (esim. videotykkejä), voimme tarpeen tullen yrittää saada niitä käyttöönnne.

KIITOS JO ETUKÄTEEN AVUSTANNE JA YHTEISTYÖSTÄ!

-Sanni ja Mia

LIITE 2. Kutsukirje

”MINÄ MAAILMALLE - MAAILMA MINULLE” - lähetystapahtuma nuorille ja nuorille aikuisille.

Olemme kaksi sosionomi-kirkon nuorisotyönohjaaja – opiskelijaa Diak Idän Pieksämäen yksiköstä. Teemme opinnäytetyötä ja valitsimme aiheeksemme lähetystyön ja nuoret.

*Järjestämme lähetystapahtuman **lauantaina 2.10.2010** johon kutsumme nuoria ja nuoria aikuisia seurakuntien kautta. Kellonajat selviävät myöhemmin. Toteutamme tapahtuman yhteistyössä Keuruun seurakunnan ja Suomen Lähetysseuran kanssa. Tapahtuma koostuu kanavista, joissa lähetystyöntekijät kertovat työstään maailmalla, sekä pajoista, joissa voi tehdä jotain konkreettista lähetystyön hyväksi. Ilta päättyy gospelkonserttiin, jonka esiintyjänä mm. Search. Keuruun seurakunta tarjoaa lounaan ja tapahtuma on ilmainen.*

Jotta osaisimme arvioida, paljonko mahdollisesti osallistujia voisi olla, laitamme mukaan tässä sähköpostiviestissä pienen ”kyselyn” kartoittaaksemme tilanteen. Toivomme, että kertoisitte onko kalenterissanne tilaa ja teillä kiinnostusta mahdollisesti osallistua tapahtumaan. Varsinaiset ilmoittautumiset keräämme syksymmällä. **Toivomme siis, että nyt kertoisitte meille s-postilla onko teidän seurakunnallanne mahdollisesti aikaa ja mahdollisuuksia osallistua tapahtumaan.**

Voitte lähettää vastauksenne meille s-postina, pelkkä ”kyllä” tai ”Ei” riittää. Vastaamme myös mielellämme kysymyksiin ja kaikkeen muuhun mikä tapahtuman tienoilta nousee mieleenne. Syksyllä lähetämme mainoksen ja tarkempaa informaatiota osallistujaseurakunnille.

Toivottavasti kiinnostuitte!

Tervetuloa!

Terveisin,

Sanni Sirviö (sanni.sirvio@student.diak.fi)

ja Mia Mod (mia.mod@student.diak.fi)

LIITE 3. Mainos

Minä maailmalle...

POHJOISESTA lähetetty P... menkää TOIVO minä VALK...
 tehkää AUTA usko... AFRIKKA KAIKKI kerro...
 RAKENNA aasia SINÄ... armo evankeliumi...
 mission RUKOUS... LÄHETETTY risti...
 RAAMATTU kansat... amerikka PIENI...
 kuuntele iso... JUMALA tule...
 tue AUSTRALIA... eurooppa MU...
 ristiinnaulittu... HDESSÄ ilo...
 JOKA lähetystyö... rakkaus TOI...
 ylistys LÄHETETTY... ARINA poika...
 TYTTÖ köy... koditon LÄM...
 lapsi VIERAS... MUSIIKKI...
 SEURAKUN... nainen RIKAS...
 koulu TUKI mies... ELÄMÄ...
 EKUMENIA... KOTI kaivo...
 ilo TERVEYS... uskonto ILO...
 tasa-arvo AID... LÄHETYS...
 MAJA työ SAVI... siunaus PERHI...
 ehtoolinen LEIF... TIE totuus...
 LÖYTÄÄ suru... ystävä KADOTA...
 isä PIMEYS elä... AURINKO tuli...
 KALLIO vesi SALATTI... kehitys IHME luotu...
 seurata KRISTUS onn... TAHTO pyhä PELK...
 ERILAISUUS juhla SAN... RAUHA turva ETELÄÄN

Lähetyspäivä nuorille ja nuorille aikuisille
 Keuruulla lauantaina 2.10.2010. Ohjelmassa
 lähettien kertomuksia maailmalta, työpajoja ja
 kaikille avoin gospelkonsertti. Lavalla mm.
 Search.

...ja maailma minulle.

Diak Idän, Pieksämäen yksikön sosionomi (AMK) -kirkon nuorisotyönohjaaja-opiskelijoiden
 opinnäyte. Yhteistyössä mukana Keuruun seurakunta ja Suomen Lähetysseura.

LIITE 4. Aikataulu

”MINÄ MAAILMALLE JA MAAILMA MINULLE”

Aikataulu

Klo

9.00 Vieraat + bändi saapuu

- aamukahvit
- indonesinäyttelyn pystytys kappeliin
- viimeiset valmistelut

10.00 Aloitus

- alkupuheet
- kanavien esittely
- kyselyynvastaaminen
- ilmoittautuminen + siirtyminen kanaviin

10.30 Kanavat 1 (40min)

- 1.
- 2.
- 3.

11.15 Kanavat 2 (40min)

- 1.
- 2.
- 3.

12.00 Lounas

13.00 Työpajat:

- koruaskartelu
- kirjanmerkkiaskartelu VANHAT ISOT + SANNI
- elämäpelejä MIA
- radio-ohjelman tekoa

14.30 Päiväkahvit

15.00 Kysely/palaute + yhteislaulua + kiitospuheet

n.15.30 Search

n.16.30 Siirtyminen kappeliin + hartaus

LIITE 5. Kysely 1.

”MINÄ MAAILMALLE JA MAAILMA MINULLE”
Kysely 1.

Ikä: _____
Sukupuoli: _____

1. Mitä sinulle tulee mieleen sanasta lähetystyö?

LIITE 6. Kysely 2. + Palaute

”MINÄ MAAILMALLE JA MAAILMA MINULLE”

Kysely 2. + palaute

Ikä: _____

Sukupuoli: _____

1. Mitä sinulle tulee mieleen sanasta lähetystyö?

PALAUTE

1. Mihin aamupäivän kanaviin osallistuit? Mitä sinulle jäi niistä mieleen?

2. Mihin iltapäivän pajiin osallistuit (radio-ohjelma, koruaskartelu, kirjanmerkkias-
kartelu, elämäpelejä)? Mitä pajoista jäi mieleen?

3. Mitä opit lähetystyöstä?

4. Palautetta/terveisiä järjestäjille (Sannille & Mialle)?